

Arrest

nr. 282 745 van 9 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 september 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, S. B., zijnde de echtgenoot van tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij integraal over daar eerste verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenote.

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, H. B., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger, afkomstig uit Shkodër, Albanië. U trouwde in 2009 met S. B. (...) (O.V (...)), waarmee u in 2012 een tweeling kreeg, A. (...) (O.V (...)) en A'. (...) (O.V (...)). Uw man heeft door het gebrek aan zorgen doorheen zijn jeugd een mentale achterstand opgelopen. U werkte in een naaiatelier en als poetsvrouw. U ging na uw huwelijk bij uw man wonen, in hetzelfde huis als uw schoonouders. Uw schoonvader heeft psychische problemen, waardoor hij ruzie maakte met uw gezin en veel lawaai maakte. Hij dreigde met een mes u en uw gezin te vermoorden en hij zette u regelmatig buiten. Hierdoor sliep u vaak op de zolder boven de koeienstal. In 2014 verzocht u in Duitsland tevergeefs om internationale bescherming omwille van de problemen met uw schoonvader. U reisde nadien terug naar Albanië en trok opnieuw in bij uw schoonouders. Ongeveer 4 jaar geleden werd uw dochter A. (...) ziek. U ging met haar naar het ziekenhuis in Shkodër. De dokters wisten niet wat er met haar aan de hand was. Daar werd er op haar geëxperimenteerd en ze kreeg een behandeling tegen stress voorgeschreven. Dit hielp echter niet. Op 22 februari 2022 ging het zo slecht met uw dochter dat zij door het ziekenhuis van Shkodër met spoed werd overgebracht naar het ziekenhuis in Tirana. Daar werd vastgesteld dat uw dochter lijdt aan diabetes. Er werd haar een behandeling van insuline voorgeschreven. Toen u in maart 2022 op controle ging in het ziekenhuis in Tirana, bleek haar suikerwaarde nog steeds niet goed te zijn. De insuline die was voorgeschreven deed zijn werk niet goed. De behandelende arts wou echter geen andere insuline voorschrijven. U besloot dat u niet langer in Albanië kon blijven, omwille van de ziekte van uw dochter A. (...) en omwille van de problemen met uw schoonvader. U verliet Albanië op 6 april 2022 en reisde met uw gezin per taxi naar België waar u 8 of 9 april 2022 aankwam. Op 19 april 2022 verzocht u om internationale bescherming. In België aangekomen, raadpleegde u opnieuw een arts voor de gezondheidsproblemen van uw dochter. U vernam er van de arts dat de in Albanië verkregen insuline oude insuline is. Uw dochter kreeg in België ook een andere soort insuline toegediend. U bent in het bezit van uw origineel Albanees paspoort, net als uw man en kinderen. Daarnaast legde u volgende documenten neer om uw verzoek te ondersteunen: uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw man, de geboorteakte van uw twee dochters, een attest van uw familiesamenstelling, de ziekteverzekeringskaart van uw twee dochters, een kopie van Belgische medische attesten van uw dochter A. (...) van behandelingen en onderzoeken die zij onderging sinds uw aankomst in België, een kopie van de aanvraag tot medische regularisatie voor uw dochter A. (...), en een kopie van een verklaring die u aflegde voor de gemeente waarin u stelt dat uw gezin is buiten gezet door uw schoonvader en nergens naartoe kan.

U bent in het bezit van uw origineel Albanees paspoort, net als uw man en kinderen.

Daarnaast legde u volgende documenten neer om uw verzoek te ondersteunen: uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw man, de geboorteakte van uw twee dochters, een attest van uw familiesamenstelling, de ziekteverzekeringskaart van uw twee dochters, een kopie van Belgische medische attesten van uw dochter A. (...) van behandelingen en onderzoeken die zij onderging sinds uw aankomst in België, een kopie van de aanvraag tot medische regularisatie voor uw dochter A. (...), en een kopie van een verklaring die u aflegde voor de gemeente waarin u stelt dat uw gezin is buiten gezet door uw schoonvader en nergens naartoe kan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest bij terugkeer dat u en uw kinderen vermoord zullen worden door uw schoonvader die psychische problemen heeft.

Vooreerst heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen met uw schoonvader (die overigens louter van gemeenrechtelijke aard zijn en aldus niet onder de Geneefse Conventie vallen die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, u werd immers louter belaagd door uw psychisch zieke schoonvader; NPO p. 7), – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op

het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U heeft de autoriteiten immers nooit op de hoogte gebracht van de problemen met uw schoonvader. U stelde als verklaring louter dat u dit niet durfde doen, daar uw schoonmoeder u dit verbodt (NPO p. 11). Evenmin is uw echtgenoot naar de autoriteiten gestapt om de problemen met uw schoonvader op te lossen (NPO S. (...) p. 6-7). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Bovendien blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft uw verklaringen aangaande de medische problemen van uw dochter A. (...) die aan diabetes lijdt en waarvan u meerdere attesten neerlegde, dient opgemerkt dat deze problemen van louter medische aard zijn en als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Waar u te kennen geeft ontevreden te zijn over de medische zorgen die uw dochter in Albanië heeft ontvangen (gedurende jaren wisten artsen ondanks experimenten niet wat uw dochter had en de medicatie die uw dochter uiteindelijk verkreeg eens ze werd gediagnosticeerd met diabetes, hielp niet), moet opgemerkt worden dat het feit dat artsen niet meteen de juiste diagnose (kunnen) stellen en bijgevolg experimenteren met een behandeling op zich niet volstaat om te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Eenzelfde conclusie geldt voor het feit dat medicatie soms gezondheidsproblemen niet verhelpen. U werpt op dat uw dochter oude insuline kreeg in Albanië. U komt tot deze vaststelling omdat een vriendin hetzelfde met haar dochter had meegemaakt en omdat de glycemiewaarden (bloedsuikerspiegel) niet daalden (NPO p. 8-9). Dat uw vriendin hetzelfde heeft meegemaakt volstaat in alle redelijkheid niet om uw stelling inzake oude insuline te ondersteunen. Verder vraagt het op punt stellen van de bloedsuikerspiegel via insuline enige tijd. Dat uw arts in België u liet weten dat de insuline die u hem in België toonde oud is, volstaat evenmin om te gewagen van een vervolging of ernstige schade. U toont dit immers niet aan. U toont evenmin aan dat u in Albanië reeds oude insuline kreeg. Hoe dan ook moet vastgesteld worden dat u in Albanië bijzonder weinig stappen heeft ondernomen om de door u als ontoereikend ervaren medische zorg aan uw dochter te verhelpen. Zo ging u na het starten van de insuline slechts één keer ter controle naar een arts waar u erop wees dat de glycemie-waarden niet daalden. Verdere stappen heeft u niet ondernomen. U kwam naar België (NPO p. 9). Dat u drie à vier maanden moet wachten voor een afspraak is een blote bewering, die bovendien niet te rijmen is met uw verklaringen dat u op 22 februari 2022 een afspraak had en vervolgens een maand later op 23 maart 2022 (NPO p. 9). Niets sluit verder uit dat indien u wijst op de medische urgentie, u niet sneller een afspraak kan regelen bij één van de in Albanië aanwezige artsen/gezondheidsinstellingen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit, herkomst en familiesamenstelling staan niet ter discussie. De kaarten van de medische verzekering van uw dochters wijzen louter op hun toegang tot de Albanese gezondheidszorg en kunnen evenmin bovenstaande conclusie wijzigen. De door u geschreven verklaring aangaande uw problemen met uw schoonvader, waardoor u op straat belandde, is niet in staat om voorgaande vaststellingen omtrent de voor u beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië onderuit te halen.

Het verzoek om internationale bescherming van uw man werd eveneens kennelijk ongegrond verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/9 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de formele motiveringsplicht en van “*het beginsel van behoorlijk bestuur*”.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen louter melding maken van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissingen of aanduiding hoe deze voormeld artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partijen zich zelfs niet de moeite getroosten ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissingen voormeld artikel 48/9 zouden hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Voorts ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissingen artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet zouden hebben geschonden daar artikel 57/6 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven tonen verzoekende partijen *in concreto* niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2022 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in*

zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Immers wordt in de bestreden beslissingen op omstandige wijze gemotiveerd dat (i) zij wat hun problemen met hun (schoon)vader betreffen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – niet aannemelijk maken dat zij hiervoor geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en (ii) de aangehaalde medische problemen van hun dochter A. van louter medische aard zijn en als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij tevens wordt opgemerkt dat het loutere feit dat artsen niet meteen de juiste diagnose (kunnen) stellen en bijgevolg experimenteren met een behandeling, alsook het feit dat medicatie soms gezondheidsproblemen niet verhelpen, op zich niet volstaat om te gewagen van vervolging of ernstige schade, en dat hoe dan ook moet worden vastgesteld dat zij in Albanië bijzonder weinig stappen ondernamen om de door hen als ontoereikend ervaren medische zorg aan hun dochter te verhelpen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoek, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel, om onderstaande redenen, geheel in gebreke blijven.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen inzake hun problemen met hun (schoon)vader niet verder komen dan een loutere herhaling van deze problemen, zonder evenwel *in concreto* enige afbreuk te doen aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat zij niet aannemelijk maken dat zij voor deze problemen geen beroep kunnen doen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden.

Verder is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen met een loutere verwijzing naar algemene informatie over de (toegang tot de) gezondheidszorg in Albanië evenmin een ander licht werpen op de motieven van de bestreden beslissingen. Immers dient benadrukt te worden dat uit niets blijkt dat de door hen aangehaalde medische problemen van hun dochter A. enig verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dan wel met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Indien verzoekende partijen een verblijfsmachtiging wensen te bekomen op basis van medische gronden dienen zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te volgen.

Waar verzoekende partijen ten slotte in hun verzoekschrift nog verwijzen naar informatie over de situatie van minderheden in Albanië, in het bijzonder wat betreft hun toegang tot de gezondheidszorg aldaar, duidt de Raad er nog op dat nergens uit de verklaringen van verzoekende partijen, die beiden verklaarden van

Albanese origine te zijn (verklaring DVZ S., vraag 6d en verklaring DVZ H., vraag 6d), blijkt dat zij behoren tot een minderheid en/of dat hun problemen verbonden zijn aan het behoren tot een bepaalde minderheidsgroep. Deze informatie is dan ook niet dienstig.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in hun land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen er werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven desbetreffend in gebreke.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT